Ukázka: MARSAL: Zač jste vy dostal ten řád?

KAREL ČAPEK - BÍLÁ NEMOC LITERÁRNÍ TEORIE Literární druh a žánr:

divadelní hra (drama); na pomezí činohry* a tragédie*

Vznik díla a literární směr:

vydání i premiéra r. 1937 – pozdní fáze autorovy tvorby; řazeno mezi jeho díla s protiválečnou a protinacistickou tematikou; české meziválečné drama* / demokratický proud*

Jazyk a slovní zásoba:

spisovná čeština; velmi bohatá slovní zásoba (typické pro tvorbu K. Čapka); lékařská terminologie (v latině); emotivní výrazy; dále např. cizojazyčné výrazy (z němčiny, angličtiny i franc.); přirovnání

Stylistická charakteristika textu:

stylisticka charakteristika textu:
text je srozumitelný a pochopitelný; převažují dialogy - většinou velmi
stručné a živé, doplněné scénickými poznámkami (např. (Jde ke
stolu...)); méně je rozvinuta charakteristika postav; parabola* (Maršál =
A.Hitler, Maršálova země = nacist. Německo, malá bezmocná země =
Československo, bílá nemoc = Velká hosp. krize 30. let/úpadek/rozvrat
společnosti); výrazná gradace děje; protiklady (válka X mír, nemoc X lék)
Postavy:

MADČÁL: podobnost a A. Litterom, vélku obtiví diltéter, eflevědomý

NARŠAL: Zač jste vy dostal ten řád?

DR. GALÉN: To bylo... jenom za to, že jsem ovázal nějaké raněné.

MARŠAL: Já vim. Bylo to na bojiští mezi zákopy. To něbyla statečnost?

DR. GALÉN: Nebyla prosím. To jen... prostě jako lekař. To člověk musí, že ano...

MARŠAL: – Poslyšte, vy s tím vaším mírem: proč, jakým právem to vlastně děláte?

Rekněte, je vám to... uloženo?

DR. GALÉN: Já nerozumím prosím.

MARŠAL (tiše): Člověče, máte... vyšší poslání?

DR. GALEN: Ne, vůbec ne. Já jenom jako obyčejný člověk, že ano...

MARŠAL: Pak to nesmíte dělat, doktore. Musí být vyšší poslání... Musí být vyšší vůle, která nás řídí –

DR. GALEN: Čí vůle?

MARŠAL: Bůh. Já jsem pověřen bohem, člověče; jinak bych nemohl vést...

DR. GALEN: To teda... musite vést tu válku?

MARŠAL: Ano. Ve jměnu národa –

DR. GALEN: – jehož děti padnou v boji –

MARŠAL: – a dobudou vitězství. Ve jménu národa –

DR. GALEN: – jehož otcové a matky zajdou malomocenstvím –

MARŠAL (vstane): Na těch nemám tolik zájmu, doktore. Z těch už vojáci nebudou.

Nevím, proč jsem vás ještě nedal zatknout.

DR. GALEN (vstane): Vaše Excelence poroučí –

MARŠAL: Vy uzdravite barona Krūga. Vlast ho potřebuje.

DR. GALEN (ak ja tedy... Tak jen at jan baron ke mně přijde, že ano...

MARŠAL: Vy na tom trváte? Pak ovšem – (Jde ke stolu. Vtom cinkne telefon. Maršál zvedne sluchátko.) – Ano, osobně. – Jak? – Ano, slyším. – A je – Kdy se to stalo? – Ano. Tak děkuju. (Položí sluchátko.) Chraptivě:) Můžete jít. Chválabohu před pěti minutami... se baron Krūg zastřelil.

Opona MARŠÁL: a přištoupí na vaší nemožnou podmínku, ne?

MARŠÁL: podobnost s A. Hitlerem; válkychtivý diktátor; cílevědomý, autoritářský, povýšený, násilnický a lhostejný k osudům starých a nemocných; umí manipulovat s davem a strhnout ho na svou stranu; k rozumu přichází až v závěru hry; DR. GALEN: Čapkovy autobiografické prvky – viz jeho odpor k násili, atd.; vynálezce léku proti blíé nemoci; osamělý humanista; upřímný, skromný a idealistický, ale i naivní; vychytralý, tvrdohlavý, zdánlivě bezbranný; k prosazení svého názoru potřebuje silný nástroj; BARON KRÜG: majitel zbrojních závodů - na válce vydělává; bohatý a vlivný, ale působí pod taktovkou Maršála; DVORNÍ RADA DR. SIGELIUS: ředitel Lilienthalovy kliniky; chvástavý a prospěchářský; lekařské povolání vykonává spíše pro slávu než pro pomoc nemocným; podporuje válku; MALOMOCNÍ: lidé, kteří onemocněli bílou nemocí; 1. a 2. ASISTENT: asistenti v nemocnici; PROFESOŘI: provázeni jako návštěva v nemocnici; OTEC: chamtivý; nejdříve se bílé nemoci bojí, ale když ho díky ní povýší (jeho předchůdce na ni zemře), vadit mu přestane; pozice ředitele si cení víc, než života své ženy; MATKA: hodná žena, která onemocní; SYN: zfanatizovany; je pro válku; na konci jako součást davu rozdupe protilék; DCERA: bílou nemoc vítá, protože díky ní roste počet prac. míst; MARŠÁLOVA DCERA: hodná; přemlouvá otce ke splnění Galénovy podmínky, bojí se o něj; SYN BARONA KRÜGA; aj.

Děj:

I. AKT: tři malomocní se baví o rozšíření nové nákazy tzv. "bílou nemocí" (podle jednoho z příznaků - bílé skvrny na kůži) → Dvorní rada ujišťuje novináře, že se pracuje na objevení léku → přichází za ním jakýsi doktor Galén a tvrdí, že lek má, odmítá ho ale prozradit a prosazuje si, že bude pacienty léčit jen on sám (na pokoji č. 13), a to jen ty nejchudší → začíná úspěšně léčit; o nemoci mezitím mluví rodina - matka s otcem se baví o rozšíření nemoci → otec se rozčiluje, dcera je naopak ráda, že nemoc nákazou starších vlastně dělá místo mladým, syn s ní souhlasí; Dvorní rada provádí profesory po nemocnici → 2. asistent chce, aby Galén léčil jeho matku - neúspěšně → jeden z profesorů zná někoho, kdo by za léčbu u Galéna zaplatil jmění, ale musel by být na pokoji s chudými → nemocnici navštěvuje Maršál → spousta novinářů → Galén prohlašuje, že lék zná pouze on, ale prozradi ho jen tomu státu, který se nebude účastnit války (chce slib míru od všech zemí); II. AKT: otec rodiny oslavuje, že získal vyšši pozici, chce válku a raduje se ze svého výdělku → matka je zdrženlivější → otec přichází na to, že onemocněla → dostanou se ke Galénovi → ten ale léčí jen ty nejchudší → otec se nové pozice nechce vzdát, a tak odcházejí s nepořízenou; Maršálův přítel baron Krůg zjišťuje, že se také nakazil → Galén ho pozná, jak se u něj v ordinaci vydává za žebráka, a odmítá ho léčit, dokud nezastaví zbrojení → b. Krůg an audienci u Maršála žádá o zastavení příprav k válce → odmítnut → Maršál nabízí Galénovi výhody a dává mu rozkaz k léčbě b. Krůga → Galén odmítá → Maršál obhajuje válčení → chce nechat Galéna odvést, oba se ale náhle dozvídají o sebevraždě b. Krůga; III. AKT: Maršál se rozhoduje o válce či míru → přípravy na válku nakonec pokračují → Maršál z balkónu svého paláce pronáší ke zfanatizovanému davu plamenný projev a zahajuje válku → zjišťuje, že i on je nakažen → nepřátelské státy navíc kladou silný odpor (velké ztráty) → nakonec souhlasí s tím, že zastaví válku, pokud ho Galén vyléčí → Galén spěchá do paláce sk Kompozice: Inscenace: divadelní inscenace tohoto díla proběhly v mnoha čes. divadlech, včetně ND v Praze

kompozice děje je chronologická, místy i paralelní (více dějových linjí); dílo je členěno na předmluvu (komentář autora ke vzniku hry) a 3 akty (jednání) - I. AKT: DVORNÍ RADA; II. AKT: BARON KRÜG; III. AKT: MARŠÁL → akty dále rozděleny na celkem 14 obrazů

Prostor a čas:
smyšlená země (podobnost s nacist. Německem) - Lilienthalova klinika, Maršálova pracovna, ordinace Dr. Galéna, pokoj rodiny, aj.; blíže neurčený čas před vypuknutím ozbrojeného konfliktu (podobnost s obdobím před 2. sv. válkou) - autorova současnost

LITERARNÍ HISTORIE - společensko-historické pozadí vzniku

LITERÁRNÍ HISTORIE - společensko-historické pozadí vzniku
Politická situace (mocenské konflikty, aj.):

A Hitler se stává předsedou NSDAP (1921); krach na newyor. burze (1929) → Velká hospod. krize (až do konce 30.let) má celosvět. následky (chudoba, radikalizace spol.); Hitler něm. kancléřem (1933); Edv. Beneš se stal čs. prezidentem (1935); Něm. obsazuje demilitarizované Porýní (1936)
Základní přincípy fungování společností v dané době:
po r. 1918 rozvoj vělkých podniků, bank i menších živnostníků; ve 30. letech Velká hospodářská krize → celosvět. hospod. kolaps → výrazná chudoba; ke konci 30. let všeobecný strach z možného ozbrojeného konfliktu
Kontext dalších druhů umění:
avantgarda - kulturní a umělecké hnutí 1. pol. 20. stol., zahrnující řadu proudů v různých oblastech umění; MALBA: kubismus (Pablo Picasso); surrealismus (Salvador Dalí, Max Ernst, Jindřich Štýrský); ARCHITEKTURA: funkcionalismus (vila Tugendhat (Brno)), At deco (Hotel Alcron (Praha))
AUTOR - život autora:
Karel Čapsk (1890-1938) – jeden z nejslavnějších českých spisovatelů, světoznámý dramatik, prozaik, novinář, překladatel, cestovatel, fotograf, flozof a předchudce moderního žánru sci-fi; nar. v Malých Svatoňovicích (otec lékař) → gymnázium v Hr. Králové (protirakouský spolek) → Brno a Praha → r. 1915 konec studia na FF UK → studia v Berlíně a Paříží → nemoc → zahajuje lit. tvorbu → nenarukoval do 1. sv. války (přesto ho silně ovlivníla) → od r. 1917 vychovatelem ve šlechtické rodině → novinářem v Národních listech, od r. 1921 v Lidových novinách → dramaturgem ve Vinohradském divadle a předsedou PEN clubu* → svatba s Olgou Scheinpflugovou (1935) → r. 1938 pocitil velké rozhořčení nad Mnichovskou dohodou a varuje před válkou vedenou nacisty → odchází do ústraní (Stařá Huť u Dobříše) → odmítá emigraci → umířa na zápal plic těsně před zatením gestapem za svá protiválečná díla; ZAJÍMAVOSTI: založil tzv. pátečníky*; jako první na světě použil slovo roboť (v díle R.U.R.), které vymyslel jeho bratr Josef; jako přesvědčený demokrat odmítal nási

dohoda mezi nac. Nem., fasist. Italii a Japonskem; ostra retorika Nem. vuci os.

Další autorova tvorba:
tvořil zejména prózu, divadelní hry (dramata), cestopisy, knížky pro děti, knihy se zahradnickou tematikou, ale i politická díla; PRÓZA: Továrna na absolutno (1922); Krakatit (1924); Povídky z jedné a druhé kapsy (1929); Válka s mloky (1936); DRAMA: Loupežník (1920); R.U.R. (1920); Ze života hmyzu (1921; spolu s bratrem Josefem); Věc Makropulos (1922); Matka (1938); PRO DĚTI: Dášenka (1938; spolu s br. Josefem); ZAHRADA: Zahradníkův rok (1929); CESTOPISY: Italské listy; Anglické listy; Výlet do Španěl; Obrázky z Holandska; Cesta na sever Jak dílo inspirovalo další vývoj literatury:
FILM: Bílá nemoc (čs. film; 1937) – režie a hl. role (dr. Galéna): Hugo Haas

LITEDADNI KOITIKA

Dohová kritika díla a jeho proměny:

Inspirace uany....

FILM: Bílá nemoc (čs. film; 1937) – rezie a m. 1900.

LITERÁRNÍ KRITIKÁ

Dobové vnímání díla a jeho proměny:

dílo utvrdilo Čapkovu velkou popularitu v Československu i ve světě, bylo bych nemohl." (1937), který mimo jiné vytýkal bile nemoc....

dílo utvrdilo Čapkovu velkou popularitu v Československu i ve světě, bylo bych nemohl." (1937), který mimo jiné vytýkal bile nemoc....

díříve), a to kvůli svému protinacist. vyznění → hra byla přeložena do řady cizích jazyků a dnes je vnímána jako jedno z autorových vrcholných děl Aktuálnost tématu a zpracování díla:

Srovnání s vybraným literárním dílem:

Matka (divadelní hra stejného autora s podobným protiválečným vyzněním);

protiválečně laděný je i autorův román Válka s mloky

Význam díla (hlavní témata, myšlenky a motivy): varování před nacismem, nacist. Německem a válečným konfliktem (2. sv. válkou); nesmyslnost války; válka, mír,

nemoc, lék, diktatura, fanatismus, národ, strach

Dobová kritika díla a jeho proměny: jednou z negativních kritik je např. text Arneho Nováka "Ne, prosím, to bych nemohl." (1937), který mimo jiné vytýkal *Bílé nemoci* neobjektivitu

české meziválečné drama - česká dramatická (divadelní) tvorba mezi 1. a 2. svět. válkou; od r. 1925 fungovalo Osvobozené diavdlo (Emil František Burian); autory divadelních her byli v tomto období např. Karel Čapek, Vladislav Vančura, ale také Jiří Voskovec, Jan Werich, později i Vítězslav Nezval pátečníci - skupina prvorepublikových politických a uměleckých osobností, kteří se každý pátek scházeli v Čapkově vile na Vinohradech; ČLENOVÉ: Tomáš Garrigue Masaryk, Josef Čapek, Ferdinand Peroutika, Eduard Bass, Karel Poláček, Edvard Beneš, Vladislav Vančura, aj.; ZAKLADATEL: Karel Čapek PEN club - celosvět. sdružení spisovatelů, novinářů a vydavatelů; neistarší světová organizace na ochranu lids. práv, která propaguje spolupráci mezi všemi spisovatelů; zal. r. 1921 v Londýně; 1. předsedou John Galsworthy; jedním z prvních členů George Bernard Shaw; prvním čes. členem Alois Jirásek (1923) a 1. čes. předsedou K. Čapek Činohra - dramatický žánr, ve kterém se narozdíl třeba od baletu nebo opery mluví a jednáh tragédie - dramatická forma s vážným obsahem a tragickým pojetím demokratický proud - zpravídla tzv. pragmatisté* shromáždění od 20. let 20. stol. kolem Lidových novin; ČLENOVÉ: bratří Čapkové, Karel Poláček, Eduard Bass, aj.; DÁLE PROPAGUJI: humanismus, svobodu názorů, objektivitu parabola (podobenství) - žádné nebo fiktivní pojmenování prvků, které jsou přitom zjevně inspirovány realitou pragmatismus - filozof. směr; ZNAK: nejdůležitější je praktický účinek; "*Pravdivé je to, co je užitečné.*"; VLIV NA: T.G.M. → od něj na K. Čapka, Ferdinanda Peroutku, aj.